

til Irak sammen med Socialdemokraterne, sådan at vi der er både Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre.

Kan hr. Morten Helveg Petersen ikke se, at den udvikling, vi har i Afghanistan, på helt utrolig mange punkter ligner den udvikling, der er i Irak, nemlig hvor man tror, at man kan løse nogle ting militært, som ikke kan løses militært, og hvor en udvikling i Afghanistan, som den vi ser nu, faktisk bare styrker fundamentalisterne, styrker Taleban i stedet for at svække dem?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er ikke enig i den udlægning, og jeg synes, der i hvert fald er den store forskel, at hvor en stor del af kritikken af Irak – ud over hele den folkeretlige diskussion, det er jo en stor selvstændig diskussion – vel gik på, at her havde man netop ikke forsøgt at forholde sig til hele genopbygningsdelen, altså hele den efterfølgende periode efter en militær intervention, må man vel sige i forbindelse med Afghanistan, jævnfør de analyser, rapporter, planer, London Compact og de typer af dokumenter, at her har man taget synes jeg netop genopbygningsdelen meget seriøst, meget alvorligt. Man forsøger at opstille retningslinjer og målsætninger for, hvad det internationale samfund gerne skulle bidrage med af civil genopbygning af Afghanistan.

Så alene der synes jeg der er en meget, meget stor forskel, og her ser jeg så helt bort fra den folkeretlige diskussion, som er en anden og meget stor og principiel forskel.

Så nej, jeg synes ikke, man kan sammenholde og sammenligne de to situationer. Heldigvis er der mere fokus på den civile genopbygning i Afghanistan, end tilfældet var for Iraks vedkommende.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er enig på den måde, at hvis man skal vinde noget som helst i Afghanistan, hvis man overhovedet skal kunne vinde over Taleban, er det den civile genopbygningsindsats, der skal sættes på.

Hvis vi tager udgangspunkt i den seneste Senlisrapport, den har også været omtalt en del i pressen de senere dage, siger den jo også klart, at det ikke dur, at man bruger ni gange så meget på såkaldte militære løsninger, som man bruger på den civile genopbygning. Og hvis det fortsætter, som det gør nu, sker der én ting, og det er, at Taleban vinder.

Senlisrapporten siger, at vi har meget, meget, meget kort tid til at ændre strategien i Afghanistan, ellers så er en ting sikkert, og det er, at Taleban vinder. Det vil sige, vi skal ændre strategien nu, ellers vinder Taleban.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi har en diskussion her i Folketinget i dag, hvor et flertal ikke er interesseret i at ændre den strategi, som ifølge Senlisrapporten, som ifølge mange andre vil føre til en ting, nemlig at Taleban vinder.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre lægger stor, stor vægt på hele den civile genopbygningsdel. Vi vil gerne prioritere det økonomisk, ressourcemæssigt, politisk, principielt, på alle de måder vi kan støtte det, fordi vi er meget bevidste om, at det her er nøglen til et sikkert, stabilt, demokratisk Afghanistan på den lange bane.

Men derfra til at sige, at det militære ikke skulle spille nogen rolle, er langt at gå. Vi er altså ikke parate til at gå så vidt som det, Enhedslisten lægger op til i sit beslutningsforslag, fordi sikkerhedssituationen med al ønskelig tydelighed jo er meget, meget besværlig og meget farlig på jorden.

Kl. 16.25

Derfor ser vi perspektiver i samtænkningen mellem det militære og det civile og er overbevist om, at vi er nødt til at gå på de to ben. Men den civile genopbygning skal i hvert fald fylde meget, og vi håber på og regner også med, at den kommer til at fylde meget i fremtidige danske bidrag til Afghanistan.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg taler i dag på vegne af hr. Holger K. Nielsen, der er SF's ordfører på det her område.

Jeg skal først sige, i forlængelse af den debat der har været indtil nu, at det, jeg synes man skal være meget opmærksom på, er, at den fejltagelse, som Irakkrigen jo er, smitter ganske meget af på Afghanistan på mange måder, bl.a. på den måde, at opfattelsen i hele regionen af den vestlige verden er af en sådan karakter, at det er meget, meget svært at vinde hjerter og sind i de landes befolkninger. Det er en realitet. Og det betyder så også, at krigsførelsen i Afghanistan er sådan, at den en lang række steder fremmer, at